

Markkinarakoa etsimässä: retorinen argumentointi hallinnon tutkimuksissa

Jari Autioniemi¹

Millaisin retorisin tavoin hallinnon tutkimukset argumentoivat tutkimusaiheidensa valintaa? Artikkelin aineisto koostuu hallinnon tutkimusta edustavista vertaisarvioituista artikkeleista (N = 44), jotka ovat ilmestyneet vuosina 2022–2024. Aineiston analyysissä hyödynnetään Swalesin CARS-mallia artikkeleiden johdantolukujen analysoimiseen. Tulosten mukaan tutkimusaiheita perusteltiin samankaltaisilla argumentatiivisilla keinoilla. Valtaosa artikkeleista edusti empiiristä ja soveltavaa tutkimusta, jossa korostuivat laadulliset menetelmät. Tutkimusaiheiden tärkeyttä perusteltiin ensisijaisesti käytännön ja yhteiskunnallisten hyötyjen kautta. Yli puolessa artikkeleista (59 %) selkeästi esitettiin tutkimuksen markkinarako (niche). Aikaisemman tutkimuksen kyseenalaistaminen sekä tieteenfilosofinen ja kriittinen argumentaatio oli harvinaista. Tieteenalan moniparadigmaattisuus ei heijastunut tutkimusaiheiden argumentoinnin moninaisuutena. Artikkelin avaa näkökulman tieteellisen argumentoinnin käytäntöihin suomalaisessa hallinnon tutkimuksessa ja tarjoaa työkaluja argumentointimuotojen tunnistamiseen, hyödyntämiseen ja kehittämiseen.

<https://doi.org/10.58957/tp.176884>

Avainsanat: tieteellinen argumentointi, retoriikka, tieteen retoriikka, hallinnon tutkimus, tutkimusaihe

¹ HTT, YTM, tutkija, Vaasan yliopisto

Johdanto

Tieteellisten lehtien julkaisukäytännöllä on suuri merkitys odotusten ja kriteerien välittämisessä tieteelliselle yhteisölle ja laajemmalle yleisölle. Ne eivät pelkästään ohjaa sitä, millaisia tutkimusaiheita pidetään legitimeinä, vaan myös vaikuttavat siihen, millaista tietoa voidaan pitää tärkeänä tai vaikuttavana. Näin ollen julkaisukäytännöllä on merkitystä tieteellisen argumentaation muovaajana. Tässä tutkimuksessa tiedepoliittikka hahmotetaan hallinnon tutkijoiden argumentaation ehtoihin vaikuttavana institutionaalisenä kontekstina. Suomessa tiedepoliittiset linjaukset korostavat usein taloudellisia ja yhteiskunnallisia tekijöitä, jotka vaikuttavat tieteellisen tiedon tuotantoon (Väliveronen & Ekholm, 2020). Tieteellinen argumentaatio ei tapahdu tyhjiössä, vaan se heijastaa tiedepoliittisia pyrkimyksiä lisätä tieteen yhteiskunnallista vaikuttavuutta, käytännön relevanssia ja rahoituskelpoisuutta (Sattari ym., 2022).

Erityisen relevanttia tämä on hallintotieteen kaltaisella alalla, joka toimii tyypillisesti tieteen ja hallinnon rajapinnalla, minkä takia tutkimusaiheiden tärkeyttä voidaan perustella erilaisilla tieteellisillä, hallinnollisilla ja yhteiskunnallisilla perusteilla (Ongaro, 2019). Aihetta on tärkeää tutkia systemaattisesti: tutkimusaiheet eivät perustu vain hallinnon tutkijoiden yksittäisiin mieltymyksiin, sillä ne rakentavat ja uusintavat oletuksia siitä, mitä voidaan pitää tieteellisesti ja institutionaalisesti hyväksytyinä käytäntöinä (Santos & Horta, 2022). Kysymystä voidaan pitää merkityksellisenä hallintotieteessä, jossa erilaisen teoreettisten lähtökohtien hyödyntämistä on pidetty tieteenalaa hyödyttävänä piirteenä (Pierre & Peters, 2020). Tässä artikkelissa hallintotiedettä lähestytään laaja-alaisena ja moniparadigmaattisena alana, joka tuottaa teoreettisen tiedon lisäksi käytännöllistä tietoa julkista hallintoa koskevista ilmiöistä (ks. Salminen, 2011).

Tämän tutkimuksen tavoitteena on tutkia hallinnon tutkimusaiheita retorisenä argumentaationa. Näin tehdessään tutkimus osallistuu tieteellistä argumentaatiota ja tutkimusgenrejä tarkastelemaan tutkimukseen (van Enk & Power, 2017). Tutkimuksen toinen tavoite liittyy institutionaalisen tietoteorian sisällä käytävään kes-

kusteluun siitä, millä tavoin tutkimusaiheiden valinnat ilmentävät tieteenalan institutionaalisia tekijöitä (Goldman & McGrath, 2015). Teorian avulla voidaan tarkastella tiedepoliittisia kysymyksiä koskien tieteellisten lehtien julkaisukäytäntöjä ja niiden taustalla olevia kannustimia, odotuksia ja normeja, jotka heijastuvat tutkijoiden käyttämissä retorisissa keinoissa.

Näiden tavoitteiden kautta tutkimus syventää keskustelua hallintotieteen moniparadigmaattisuudesta (Peters & Torfing, 2025). Erityisenä kiinnostuksen kohteena on arvioida argumenttien muotoilua ja retoristen perusteluiden kirjoja tieteenalan lähtökohtaiseen moniparadigmaattisuuteen nähden. Aiemmassa suomalaisessa tutkimuksessa on kiinnitetty huomiota hallintotieteellisen tutkimuksen tieteenfilosofisiin lähtökohtiin (Autioniemi, 2019; Ahonen & Virtanen, 2011; Salminen, 2011) ja argumentatiivisiin käytäntöihin (Autioniemi, 2025). Tämä tutkimus tuottaa tietoa siitä, millaisia retorisia keinoja hallinnon tutkimuksen vertaisarvioituissa artikkeleissa todellisuudessa hyödynnetään Suomessa.

Artikkelin tutkimuskysymys on: millaisin retorisin tavoin hallinnon tutkimukset argumentoivat tutkimusaiheidensa valintaa? Artikkelilla on kaksi kontribuutiota. Ensiksi artikkeli pohjautuu tieteellistä argumentointia koskevaan tutkimukseen, ja retorisella analyysillä tarkastellaan niitä keinoja, joiden kautta tutkimukset perustelevat aiheen relevanssia ja asemaa tieteenalalla (van Enk & Power, 2017; Symon, 2008). Retorisessa analyysissä sovelletaan John Swalesin (1990) CARS-mallia, joka mahdollistaa artikkeleiden johdantoluvuissa ilmenevien vaiheiden ja retoristen valintojen analyysin. Mallin avulla artikkeleiden retoriikkaa voidaan arvioida tutkimusaiheiden relevanssin perustelemista, markkinaryönä muotoilua ja tutkimuksen asemointia koskevien retoristen rakenteiden kautta. Näin ollen CARS-malli tekee näkyväksi, miten julkaisukäytännöt aikaansaavat tietynlaisten retoristen rakenteiden ilmenemisen artikkeleissa. Toiseksi artikkeli liittyy keskusteluun tutkimusaiheiden valintaan vaikuttavista sosiaalisista ja institutionaalisista tekijöistä (Goldman & McGrath, 2015). Artikkelin tarkoituksena ei ole muodostaa kokonaiskuvaa suomalaisen hallinnon tutki-

muksen tilasta. Pikemminkin pyrkimyksenä on hahmottaa, millä tavoin aineistossa rakennetaan tutkimusaiheiden relevanssia argumentatiivisilla käytännöillä, joihin vaikuttaa erilaisia retorisia ja institutionaalisia tekijöitä. Aineisto koostuu vuosina 2022–2024 julkaistuista vertaisarvioituista tutkimusartikkeleista.

Tieteellisen argumentoinnin institutionaaliset ehdot

Tässä tutkimuksessa institutionaalisen tietoteorian avulla pyritään ymmärtämään sitä, millä tavoin hallinnon tutkimuksissa ilmenevät argumentoinnin muodot rakentavat käsitystä tutkimusaiheidensa hyväksyttävyydestä ja tärkeydestä. Tavoitteena ei ole institutionaalisten rakenteiden tutkiminen, vaan niiden heijastuminen tutkimusaiheiden argumentoinnin muotoihin. Hallinnon tutkimuksissa ilmenevä argumentaatio ymmärretään toiminnaksi, jota muovaavat erilaiset kielelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset tekijät. Institutionaalisen tietoteorian näkökulmasta (Goldman & McGrath, 2015) erilaiset institutionaaliset järjestelyt – kuten käytännöt, sosiaaliset normit ja kannustimet – vaikuttavat tieteellisen tiedontuotannon ehtoihin ja siihen, miten tutkimusaiheiden merkityksellisyyttä perustellaan.

Lähtökohtaisesti hallinnon tutkijoilla on akateeminen vapaus valita tutkimusaiheensa. Tutkimuksen vapauden oikeudellinen perusta on löydettävissä perustuslaista (16.3 §), Euroopan unionin perusoikeuskirjasta (13 artikla) ja yliopistolaista, jossa mainitaan yliopistoissa vallitsevan tutkimuksen, taiteen ja opetuksen vapaus (6 §). Käytännössä tutkimusaiheet eivät välttämättä määräydy yksinomaan tiedeyhteisön sisäisten tavoitteiden vaan myös ulkopuolisten toimijoiden intressien mukaisesti. Hallintotiede tuottaa esimerkiksi moniin muihin aloihin nähden enemmän tietoa suoraan organisaatioiden käyttöön (Ylijoki, 2020). Tällöin haasteeksi voi muodostua tutkimustiedon riippumattomuus päätöksentekijöiden strategisista linjauksista tilanteessa, jossa tiedepolitiikka painottaa tutkimuksen yhteiskunnallisen vaikuttavuuden korostamista (Hukkinen, 2020).

Institutionaaliset tekijät eivät pelkästään jäsennä tieteellisen tiedontuotannon ehtoja. Yhtä lailla ne määrittävät sitä, millaisia tutkimusaiheita pidetään relevantteina. Sosiaaliset ja institutionaaliset tekijät, jotka vaikuttavat tutkimusaiheen valintaan, sisältävät muun muassa tieteellisen tiedon tuottamiseen suunnatun rahoituksen, organisaatorakenteet ja ulkoisen ohjauksen (ks. Väliaverron & Ekholm, 2020). Suomessa tutkimusurien ja tutkijan autonomian kysymykset ovat viime vuosina nousseet lisääntyvän huomion kohteeksi (Vellamo ym., 2022; V-Dem Institute 2025). Nämä jännitteet eivät ilmene pelkästään tutkimusaiheiden valinnoissa vaan myös tutkimusaiheiden argumentoinnissa. Akateemisesta vapaudesta huolimatta tutkimusaiheiden argumentaatio nojaa institutionaaliin odotuksiin, joissa korostuvat yhteiskunnallinen relevanssi, sovellettavuus ja päätöksentekoa palveleva tiedontuotanto (vrt. Cairney, 2022).

Tutkimusrahoituksella on keskeinen rooli tieteen institutionaalisten tekijöiden muovaajana. Keskustelua käydään rahoitus- ja arviointijärjestelmien vaikutuksesta tutkimusaiheiden perusteluihin, tutkimuksen painotuksiin ja tieteellisen relevanssin määrittelyihin (Aagaard ym., 2021; Overland & Sovacool, 2020; Sattari ym., 2022). Nämä järjestelmät muokkaavat tutkimusaiheiden valinnan lisäksi niitä kriteerejä, joista käsin tutkimuksen merkityksellisyyttä argumentoidaan tieteellisissä julkaisuissa. Ulkopuolisen rahoituksen kasvu merkitsee kilpailun kiristymistä resurssista, mikä voi näkyä tutkimusaiheiden argumentoinnissa ilmenevänä varovaisuutena ja yhdenmukaisuutena (Overland & Sovacool, 2020). Tällaisessa tilanteessa tutkijoille voi olla houkutteleva strategia korostaa käytännön relevanssia rahoittajien ja tiedeyhteisön vakuuttamiseksi tutkimusaiheiden merkityksellisyydestä.

Paradigmat tieteellisen argumentoinnin muovaajina

Siinä missä argumentointia määrittävät institutionaaliset tekijät jäsensivät tutkimusaiheiden argumentointia koskevia ehtoja, hallintotieteen moniparadigmaattisuus mahdollistaa kyseisten ehtojen tarkastelun tieteenalan teoreettis-

metodologisen moninaisuuden kautta. Hallintotieteellinen argumentaatio heijastaa tieteenalan käsitystä omista rajoistaan ja tehtävistään. Kysymykseen siitä, voidaanko hallintotieteitä pitää itsenäisenä tieteenalana, voidaan antaa monta vastausta. Hallintotieteitä voidaan hahmottaa niin itsenäisenä tieteenalana kuin monitieteisenäkin alana (vrt. Peters & Torfing, 2025). Esimerkiksi raja hallinto- ja valtio-opin välillä ei ole kovin selkeä. Lisäksi hallintotiede ja hallinnon tutkimus eivät välttämättä tarkoita samaa asiaa, sillä tutkimusta voidaan tehdä hyvin erilaisista lähtökohdista käsin. Kaiken kaikkiaan hallintotieteelle ei voida määrittellä tarkkoja tai yksiselitteisiä rajoja.

Ari Salmisen (2011) mukaan hallintotieteen luonnetta määrittäviä keskusteluja ovat tieteenalan paradigmaattinen tila, hallinnon tutkimuksen hahmottaminen kokonaisteoriaksi tai monitieteiseksi kentäksi, tieteellisen tiedon luonne ja metodologinen kypsyys, teorian ja käytännön välinen suhde sekä tutkijoiden välinen vuorovaikutus. Tutkimusaiheiden valinta voidaan siten oikeuttaa monin eri teoreettisin lähtökohdin, sillä niitä koskettavat esimerkiksi oikeudelliset, taloudelliset ja poliittiset tekijät (Ricucci, 2010). Hallintotiedettä leimaa mallien moninaisuus, mikä ilmenee esimerkiksi erilaisten hallinnan oppien runsaudessa (Pierre & Peters, 2020). Tämä moninaisuus luo odotuksen siitä, että hallintotieteessä tutkimusaiheiden perustelut ja argumentoinnin käytännöt ovat luonteeltaan laajoja.

Hallintotieteen moniparadigmaattisuutta ilmentävät debaattit rationaalisista ja normatiivisista lähestymistavoista, jotka heijastavat erilaisia käsityksiä tieteellisestä argumentoinnista ja sen ehdoista tutkimuksessa. Norma M. Ricuccin (2010) mukaan tunnetuin keskustelu hallintotieteen moniparadigmaattisuudesta käytiin Herbert Simonin ja Dwight Waldon välillä. Simonille tieteellinen argumentointi perustui positivismiin hengessä luonnontieteellisiin ihanteisiin ja objektiivisuuden periaatteisiin. Waldon näkökulmasta hallintotieteellinen argumentointi oli lähtökohtaisesti normatiivista, sillä hän näki tieteenalan tehtäväksi demokraattisten periaatteiden palvelemisen.

Hallintotieteellistä tutkimusta määrittävät niin ikään puhtaan epistemologiset tavoitteet, jotka mahdollistavat hallinnon ilmiöiden käsitteellisen jäsentämisen ja teoreettisen ymmärtämisen (vrt. Wash, 2020). Tällöin tieteellinen argumentointi perustuu tieteenfilosofiin ja metodologiin kysymyksenasetteluihin. Tieteellinen argumentointi edellyttää reflektiota hallinnon tutkimuksen keskeisistä käsitteistä ja siitä, miten sen tarkastelemat ilmiöt tulevat diskursiivisesti merkityksellisiksi tieteenalan sisällä. Kaiken kaikkiaan eri paradigmojen väliset jännitteet ilmentävät sitä, että tieteenalaa määrittävät erilaiset näkemykset hallintotieteen identiteetistä ja argumentatiivisista lähestymismalleista.

Hallintotieteellinen keskustelu moniparadigmaattisuudesta heijastuu kotimaiseen tutkimukseen. Esimerkiksi Pertti Ahosen ja Turo Virtasen (2011) mukaan suomalainen hallinnon tutkimus on yleisesti ottaen laaja-alaista ja monimuotoista, mikä näkyy oppiaineiden ja koulutusohjelmien kirjossa. He kuitenkin huomauttavat, että kotimainen tutkimus on usein sivuuttanut tieteenoreettisen keskustelun, mikä näkyy esimerkiksi filosofisen argumentaation vähäisyytenä väitöskirjoissa. Näin ollen suomalainen hallintotiede muistuttaa kansainvälistä keskustelua alan luonteesta.

Metodologia

Tämän tutkimuksen aineisto koostuu kaikista *Hallinnon Tutkimus* -lehden vuosina 2022–2024 julkaistuista vertaisarvioituista artikkeleista (N = 44). Lehti valittiin sen keskeisen aseman vuoksi suomalaisen hallinnon tutkimuksen julkaisijana. Se edustaa korkeinta kotimaisen tieteellisen lehden julkaisuluokitusta (JUFO-taso 2). Kansainvälisesti hallinnon tutkimusta julkaisevien lehtien kirjo on laaja, ja esimerkiksi *Public Administration* ja *Governance* sisältävät usein teoreettis-käsitteellisiä artikkeleita. Kotimaisista vaihtoehtoista hallinnon tutkimuksen kannalta relevantteja julkaisukanavia ovat muun muassa *Politiikka*, joka keskittyy poliittisiin teemoihin, *Focus Localis*, joka käsittelee alue- ja paikallishallinnon kysymyksiä, sekä *Yhteiskuntapolitiikka*, joka painottuu sosiaalipoliittisiin ja hyvinvointiin

liittyviin aiheisiin. Näiden ohella *Sociologia* tarjoaa foorumin yhteiskuntatieteellisesti orientoituneelle tutkimukselle. *Hallinnon Tutkimus* voidaan tulkita yleisluontoiseksi jornaaliksi, joka palvelee sekä tutkijoita että hallinnon ammattilaisia. Lehden verkkosivuilla todetaan, että sen julkaisut käsittelevät hallinnon, organisaatioiden ja johtamisen teemoja laajasti. Voidaan päätellä, että lehden yleisluonteisuus mahdollistaa erilaisen näkökulmien julkaisemisen monitieteellisistä lähtökohdista käsin.

Retorinen analyysi

Retorisella analyysillä tarkoitetaan tieteellisen argumentoinnin arviointia, jossa tarkastellaan tekstin sisällön ja kielellisen ilmiön suhdetta. Tässä tutkimuksessa retoristen välineiden tarkastelu perustuu Swalesin (1990) kehittämään CARS-malliin (*Create a Research Space*) artikkeleiden johdantolukujen analysoimiseksi. Aineiston analyysi ja tulosten raportointi tässä tutkimuksessa perustuvat CARS-mallin kahteen

pääsiirtoon (*move*), jotka ovat tutkimusaiheen relevanssin osoittaminen ja markkinaraon esittely (*establishing a niche*).

Näistä jälkimmäinen pääsiirto jakautuu neljään alaluokkaan. Argumentointi markkinaraon esittämisessä keskittyy: (1) vastaväitteeseen eli aikaisemman tutkimuksen kumoamiseen, (2) tutkimusaukon osoittamiseen, jolloin olemassa oleva tutkimus ei arvioi riittävässä määrin kaikkia oleellisia kysymyksiä, (3) aikaisemman tutkimuksen kyseenalaistamiseen ja (4) perinteen jatkamiseen eli tutkimuksen näkemiseen jatkumona aikaisempaan tutkimuskirjallisuuteen (Swales, 1990). Yhdessä nämä luokittelut mahdollistavat artikkeleissa käytettyjen argumentointitapojen tarkemman arvioinnin sekä yhtäläisyyksien ja erojen tunnistamisen (ks. taulukko 1).

Markkinarako voi liittyä käytännön ongelmiin tai tilanteisiin, joissa käytännön kokemus ja tutkimus näyttävät olevan ristiriidassa (Swales & Feak, 2004). Ajatuksena on, että tunnistamalla tietämysvajeen kirjoittaja luo kysyntää omalle tutkimukselleen. Markkinaraon esittely on argu-

Taulukko 1. Esimerkkejä aineistossa ilmenevistä CARS-mallin pääsiirroista ja alaluokista.

Muoto	Esimerkki
<p>Ensimmäinen pääsiirto: tutkimusaiheen relevanssin osoittaminen</p>	<p><i>Teknologinen kehitys on sekä yhtenäistänyt että muokannut maailmaa ennennäkemättömällä nopeudella. Se on avannut tiedonvälityksen ympäristöjä monille toimijoille ja mahdollistanut jatkuvan vuorovaikutuksen yksilöiden ja organisaatioiden välillä.</i></p>
<p>Toinen pääsiirto: markkinaraon esittely</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vastaväite - Tutkimusaukon osoittaminen - Kyseenalaistaminen - Perinteen jatkaminen 	<p><i>Aiemmissa tutkimuksissa tilannetietoisuuden tarkastelu on keskittynyt teknisiin ja suoritusperusteisiin näkökulmiin, kun taas tiedollinen ulottuvuus on jäänyt taka-alalle (Franke ym. 2014). Tässä tutkimuksessa tarkastellaan tilannetietoisuutta tiedon vastaanottamisen ja tulkinnan prosessina, eli ulottuvuutena, joka on aiemmin jäänyt vähemmälle huomiolle. [Tutkimusaukon osoittaminen]</i></p> <p><i>Myös resilienssin käsitteen määrittely on kehittynyt ja muotoutunut muutoksen myötä (Linnenluecke 2017). Tässä kontekstissa on luonnollista, että määrittely täydentyy ja muovautuu edelleen COVID-19-pandemian jälkeen. [Perinteen jatkaminen]</i></p>

mentoinnin kannalta huomattava, sillä se kertoo, miksi aihe on merkittävä ja mitä tutkimus tarkalleen ottaen käsittelee (Shehzad, 2008; Yasin & Qamariah, 2014).

On tärkeää huomioida markkinaraon (*niche*) ja tutkimusaukon (*gap*) välinen ero. Siinä missä markkinaraolla tarkoitetaan lukijan suostuttelea tutkimusaiheen ”ostamiseksi” retorisia välineitä käyttämällä, tutkimusaukolla viitataan tutkimuskirjallisuudessa ilmenevään puutteeseen, jonka tutkimuksen on määrä täyttää. Jokaisen tutkimusaukon perusteleva retorinen keino markkinaraon osoittamisessa lukijalle, mutta markkinarakoa voidaan perustella retorisesti lisäksi muilla argumenteilla.

On huomattava, että malli ei ole kaikilta osin sovellettavissa eri tieteenalojen raportointikäytäntöihin (Shehzad, 2008). Tässä artikkelissa pitäydytään Swalesin alkuperäisessä mallissa sen mahdollisista rajoitteista huolimatta, sillä tietokantahakujen perusteella sitä ei ole aiemmin sovellettu hallinnon tutkimuksen alalla.

Aineiston analyysi perustuu abduktiiviseen analyysiin (Sætre & Van De Ven, 2021). Analyysi eteni seuraavasti: ensin aineisto kerättiin ja siihen perehdyttiin kokonaiskuvan muodostamiseksi. Tämän jälkeen retorisia välineitä koodattiin CARS-mallin mukaisesti. Seuraavassa vaiheessa koodatut kohdat luokiteltiin ja niitä verrattiin teoreettisen viitekehityksen löydöksiin. Abduktiivinen lähestymistapa mahdollisti löydösten ja teoreettisen esiymmärryksen yhteensovittamisen sekä aineistosta nousevien teemojen tulkitsemisen tavalla, joka syvensi ymmärrystä hallinnon tutkimuksen luonteesta ja tiedontuotannon erityispiirteistä. Taulukossa 1 esitetään esimerkkejä aineistossa käytetyistä retorisista välineistä ja niiden luokittelusta.

Tulokset

Tulosten mukaan valtaosa artikkeleista edusti empiiristä ja soveltavaa tutkimusta, jossa korostuivat laadulliset menetelmät. Artikkelien tutkimusaiheet vaihtelivat laajasti: ne käsitelivät esimerkiksi resilienssin käsitettä asiantuntijatyössä pandemian aikana, ylimmän kuntajohdon kohtaamia monimutkaisia kriisejä sekä weberi-

läistä näkökulmaa legitimiin hallintavallan koherensseen. Artikkeleissa käytettiin useita erilaisia teoreettisia viitekehityksiä. Tämä soveltaminen ei kuitenkaan laajentanut tutkimuksissa hyödynnettyjä metodologisia valintoja. Yksi artikkeli oli luonteeltaan käsitteellisesti-teoreettinen. Aineistossa ilmenevä yhdenmukaisuus on huomionarvoista: erilaisten teoreettisten lähestymismallien soveltaminen ei näkynyt tutkimusaiheiden argumentoinnin moninaisuutena. Sen sijaan tutkimusaiheita perustellaan pitkälti samoilla argumentatiivisilla tavoilla.

Tutkimusaiheen relevanssi

Tutkimusaiheen keskeisyyden perusteleva artikkelin johdannossa tarjoaa suurimmat mahdollisuudet retoriseen vakuuttamiseen tieteellisessä artikkelissa. Swalesin (1990, s. 144) mukaan keskeisyysväitteet ovat vetoamuksia tiedeyhteisölle, joissa sen jäseniä pyydetään hyväksymään, että raportoitava tutkimus on osa aktiivista, merkittävää ja/tai vakiintunutta tutkimusta (ks. myös Swales & Feak, 2004).

Niina Mäntylän ja kumppaneiden (2023) kyselyssä hallinnon tutkijat korostivat, että heidän tutkimusaiheidensa valinta perustuu eniten tutkittavan ilmiön kansainväliseen ajankohtaisuuteen (3,86), aiheen innovatiivisuuteen (3,82), tutkittavan ilmiön kiinnittymiseen kansainväliseen tiedekeskusteluun (3,78) ja tutkittavan ilmiön kansalliseen ajankohtaisuuteen (3,75) (1 = ei lainkaan, 5 = hyvin usein). Tämän tutkimuksen artikkeleissa tutkimusaiheen relevanssia perusteltiin pääasiallisesti yhteiskunnallisilla syillä. Lehden lukijakuntaan kuuluu laajempi yleisö, kuten hallinnon asiantuntijoita ja kehittäjiä, jotka saattavat arvostaa selkeää ja käytännön hyötyä korostavaa kielenkäyttöä tieteellisen tiedon välittämisessä (vrt. Yang ym., 2024). Miltei kaikissa johdantoluvuissa esitettiin yleistyksiä aiheesta eli väitteitä tiedon nykytilasta, vakiintuneista käytännöistä tai ilmiöiden kuvauksista. Niissä esitettiin myös pääsääntöisesti tutkittavaa ilmiötä koskevaa kirjallisuutta.

Covid-19-pandemia oli vakavin globaali terveys-, talous- ja turvallisuuskriisi sitten toisen

maailmansodan. Pandemia muistutti globaali-hallinnan tarpeesta ihmiskunnan eksistentiaalisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Kirjoittajan luonne ja uskottavuus tieteellisessä argumentaatiossa riippuvat hänen tietämyksestään tutkittavasta aiheesta (Shehzad, 2008). Vaikka tutkimusaiheen esittely viittasi aiempaan tutkimukseen väitteiden tueksi, keskustelu aieman tutkimuksen kanssa oli harvoin syvällistä tai kriittistä. Sen sijaan viitatut tutkimukset toimivat enemmän oman argumentaation tukena. Kriittistä analyysia tai empiiristä vertailua ei juurikaan ilmennyt. CARS-malli erottaa yleistysten tekemisen ja tutkimuksiin viittaamisen toisistaan. Ero oli kuitenkin hyvin pieni, sillä ilmiön kuvaus tehtiin pääosin viittaamalla aiempiin tutkimuksiin. Selkeämpi ero havaittiin tutkimuskirjallisuuden varsinaisen läpikäynnin aikana, jolloin kirjoittaja suhteutti väitteen siihen, kuka sen oli esittänyt:

Kuten Claudia Aradau (2004, 394) kirjoittaa, ”Turvallistaminen on – – siirtymä normaalin politiikan piiristä erityislaatuisen politiikan piiriin” – eli siirtymä demokraattisesta päätöksenteosta turvallistamisen vaatimaksi esitettyyn pikaiseen päätöksentekoon.

Markkinaraon esittely

Tulosten mukaan markkinaraon esittely oli monissa artikkeleissa puutteellista, sillä se tehtiin 26 artikkelissa (59 %). Monissa artikkeleissa jäi kyseenalaiseksi, mikä oli tutkimuksen todellinen merkitys suhteessa olemassa olevaan tutkimuskirjallisuuteen. Markkinarako esitettiin yleensä yhdellä tai kahdella lauseella. Tutkimusaukon tunnistaminen oli yleisin strategia markkinaraon perustelemisessa, sillä se mainittiin 20 artikkelissa (45 %). Näissä artikkeleissa korostui väite-muoto, jonka mukaan määrättyä tutkimusaihetta ei ollut tutkittu riittävästi tietystä hallinnollisessa kontekstissa tai Suomessa. Lisäksi argumentoinnissa nousivat esiin kansainvälisen ja kotimaisen tutkimuksen eroavaisuudet.

Hallinnon tutkijat ovat korostaneet tutkimusaiheidensa valintaa innovatiivisuuden perusteella (Mäntylä ym., 2022). Tässä tutkimuksessa inno-

vatiivisuudella tarkoitettiin tieteellisten käsitteiden ja teoreettisten rakenteiden laajentamista uusiin konteksteihin. Tutkimusaukkoa perusteltiin usein väittämällä, että tutkimuskirjallisuus oli keskittynyt eri konteksteihin tai näkökulmiin, jotka sivusivat käsillä olevaa tutkimusilmiötä. Monissa artikkeleissa väitettiin, että tutkimusilmiötä ei ollut tutkittu lainkaan tai että empiirinen otos oli riittämätön:

Julkaistuja tutkimuksia johtajien käsityksistä työn merkityksellisyydestä ja sen johtamisesta on vähän.

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan informaation vastaanottamisen ja tulkinnan avulla syntyvää tilannetietoisuutta eli aikaisemmassa tutkimuksessa taka-alalle jäänyttä informaatioulottuvuutta.

Joissakin artikkeleissa viittaukset tutkimusaukoon olivat epäsuoria. Tutkimusaukon artikulointi ei ollut myöskään usein läpinäkyvää, sillä se esitettiin monesti lyhyiden ja ympäripyöreiden muotoilujen kautta, kuten ”vähän tutkimuksia” tai ”niukasti tietoa” (vrt. Swales & Feak, 2004, s. 258). Tutkimusaukon implisiittisyys johtaa siihen, että lukija joutuu itse päättämään tutkimuskirjallisuudessa ilmenevän puutteen. Implisiittinen tutkimusaukon rakentaminen voi olla personoitua tai narratiivista, mikä voi vaatia monipolisempaa kerrontaa kuin selkeän tutkimusaukon esittely (Belcher, 2009). Yhtä artikkeleita lukuun ottamatta personointia tai laajempaa narratiivista muotoilua tutkimusaukon esittämiseksi ei havaittu.

Aineistoissa markkinaraon esittely perustui tutkimusaiheen valintaa tukevien argumenttien varaan. Näin ollen perustelut, jotka eivät tue pääargumenttia, jätetään tekstistä pois. Toinen vaihtoehto on, että ne jätetään tarkoituksellisesti mainitsematta. Tieteellisen argumentaation luotettavuus ja pätevyys kuitenkin edellyttäisivät, että tutkijat perehtyvät eriäviin näkemyksiin ja tarvittaessa esittävät kriittisiä vastaväitteitä tieteellisissä julkaisuissaan (ks. Thomas ym., 2020).

Syitä markkinaraon puutteellisuuteen voidaan etsiä useasta eri näkökulmasta. Ensinnäkin,

kuten on tyypillistä tieteellisen argumentoinnin retorisille välineille, markkinaraon merkitys tutkimusaiheen perustelussa vaihtelee tieteenalan ja julkaisun mukaan (Belcher, 2009). Tämän perusteella aineiston pohjalta on vaikea tehdä pitkälle meneviä johtopäätöksiä. Toiseksi on huomioitava ulkopuolisen rahoituksen ohjaava vaikutus tutkimusaiheiden valintaan. Yli puolet artikkeleista (52 %) ilmoitti, että tutkimus oli osa ulkoisesti rahoitettua hanketta. Tämä voi vaikuttaa markkinaraon esittelyyn siten, että huomio ei keskity niinkään tutkimuksen teoreettiseen syventämiseen vaan käytännön tarpeista nouseviin ongelmiin. Ulkoista rahoitusta ei kuitenkaan voida pitää mustavalkoisesti kielteisenä tekijänä tutkimusaiheiden argumentaatiota arvioitaessa. Tutkimukset ovat esimerkiksi osoittaneet, että ulkoiset rahoituslähteet voivat lisätä tutkimuksen määrää ja laatua (ks. esim. Heyard & Hottenrott, 2021).

Aineistossa seitsemän artikkelia (16 %) jatkoi tutkimusperinnettä ja argumentoi johdannossa lisätutkimuksen tarpeen puolesta. Näissä artikkeleissa korostettiin uusien näkökulmien tärkeyttä, mikä käytännössä ilmeni teorian ja empirian integroimisena. Niistä seitsemästä artikkelista, jotka jatkoivat tutkimusperinnettä, kolmessa osoitettiin selkeä tutkimusaukko (43 %). Aieman tutkimuksen kyseenalaistamista esiintyi viidessä artikkelissa (11 %). Näissä artikkeleissa kritiikki perustui käsitteellisiin epäselvyyksiin ja vakiintuneiden määritelmien puutteeseen tietyssä tutkimusaiheessa. Kahdessa artikkelissa pyrittiin kyseenalaistamisen lisäksi osoittamaan tutkimusaukko (40 %).

Lähikäsitteiden runsas määrä, niiden vaihteleva ja vasta kehitymässä oleva käyttö kirjallisuudessa sekä vakiintuneiden käsitelmääritelmien vähyys aiheuttavat sen, että emme tarkalleen ottaen tiedä mistä puhumme, kun puhumme etäjohtamisesta.

Yhdenkään artikkelin johdannossa ei esiintynyt selkeään vastaväitteeseen perustuvaa markkinaraon muotoilua. Siitä huolimatta, että artikkeleissa viitattiin usein tutkimuskentän puutteisiin tutkimusilmiön ymmärtämisessä, aiempien tut-

kimusten havaintoja ei artikkeleissa juurikaan problematisoitu. Markkinaraon perusteleminen ilmeni tieteellisten käsitteiden laajentumisena uusiin konteksteihin ja empiirisen tuen etsimisenä väitteille, jolloin tutkimuskirjallisuuden kritiikki jäi vähäiseksi.

Johtopäätökset

Artikkelin tutkimuskysymyksenä oli: ”Millaisin retorisin tavoin hallinnon tutkimukset argumentoivat tutkimusaiheidensa valintaa?” Tutkimusaiheiden tärkeyttä perusteltiin ensisijaisesti käytännön ja yhteiskunnallisten hyötyjen kautta. Valtaosa artikkeleista edusti empiiristä ja soveltavaa tutkimusta, jossa korostuivat laadulliset menetelmät. Erilaisten teoreettisten lähestymismallien soveltaminen ei näkynyt tutkimusaiheiden argumentoinnin moninaisuutena. Tutkimusaiheita perustellaan pitkälti samoilla argumentatiivisilla keinoilla. Tulosten perusteella hallinnon tutkimukset jättävät hyödyntämättä laajempia metodologisia ja argumentatiivisia mahdollisuuksia, joita esimerkiksi eri hallintotieteen paradigmat tarjoavat.

Tutkimustehtävät

Tämän tutkimuksen ensimmäisenä tavoitteena oli tutkia hallinnon tutkimusaiheita tieteellisenä argumentaationa. Tutkimusgenret eivät pelkää tuota tieteellistä sisältöä vaan muovaavat esimerkiksi sitä, millaisin retorisin keinoin tutkimusaiheiden tärkeyttä voidaan hyväksytyllä tavalla perustella tieteelliselle yhteisölle (ks. van Enk & Power, 2017). Hallinnon tutkimuksissa ilmenevä retorinen suostuttelu tutkimusaiheiden tärkeydestä kiinnittyy aiheen ajankohtaisuuteen, käytännön merkityksellisytyteen ja yhteiskunnalliseen relevanssiin. Retorisen yhdenmukaisuuden takia tutkimukset muodostavat varsin tunnistettavan esittämistavan ja tyylin. Huomioitavaa ovat puutteet tutkimuskirjallisuuden kriittisessä problematisoinnissa ja vastaväitteiden esittämisessä, jotka voivat heikentää tieteellisen raportoinnin läpinäkyvyyttä, tulosten toistettavuutta ja tiedon kumuloituvuutta. Esimerkiksi retorisesti tehokkaalla markkinarakoa koskevalla

argumentaatiolla voi olla monia hyötyjä (Yasin & Qamariah, 2014). Vakuuttavaa argumentointia hyödyntämällä tiedeyhteisölle voidaan esimerkiksi menestyksekkäästi osoittaa tutkimuksen relevanssi, rajoitteet tai se, miten tutkimus aidosti tuottaa uutta tietoa tutkimuskontekstissa.

Tutkimuksen toinen tavoite liittyy institutionaalisen tietoteorian sisällä käytävään keskusteluun siitä, millä tavoin tutkimusaiheiden valinnat ilmentävät tieteenalan institutionaalisia tekijöitä. Tarkasteltaessa tuloksia institutionaalisen tietoteorian näkökulmasta käsin tutkimusaiheiden valinnat ilmentävät hallinnon tutkimuksen laajempia institutionaalisia tekijöitä, kuten tieteellistä toimintaa ohjaavia rakenteita, normeja ja odotuksia (Goldman & McGrath, 2015; Kuhlmann & van der Heijden, 2018). Tutkimusaiheen valinta ei ole pelkästään yksittäisen tutkijan oma valinta, vaan se heijastaa sosiaalisia odotuksia esimerkiksi tutkimuksen hyväksyttävyydestä ja rahoituskelpoisuudesta. Aineistossa vahvasti ilmenevä retorinen vakuuttelu tutkimuksen vaikuttavuudesta ja sovellettavuudesta osoittaa, että tutkimusten päähuomio perustuu päätöksentekoa palvelemaan toimintaan ja konsensushakuisuuteen.

Tutkimuksen toista tavoitetta on tarkasteltu hallintotieteen moniparadigmaattisuudesta käsin (Peters & Torfing, 2025; Wash, 2020). Tieteenalan teoreettinen ja metodologinen laajuus ei näy tutkimusaiheiden argumentoinnissa eikä estänyt tyylillistä yhdenmukaisuutta, vaikka tutkimukset hyödynsivätkin erilaisia teoreettisia viitekehysisiä. Institutionaalista näkökulmasta tarkasteltuna moniparadigmaattisuus ei väistämättä johda uusiin argumentoinnin muotoihin, jos institutionaaliset ehdot eivät ole sitä mahdollistamassa. Tällöin paradigmojen moninaisuus jää tutkimuksissa lähinnä teoreettiseksi piirteeksi.

Lehden kirjoittajakunta

Aineiston perusteella lehden kirjoittajakunta on tieteenaloiltaan laaja. Kirjoittajat eivät olleet yksinomaan hallintotieteilijöitä siitä huolimatta, että hallintotieteiden tohtorintutkimuksen suorittaneet tutkijat muodostivatkin keskeisen ryhmän. Lehden kirjoittivat hallintotieteen ohella sosiolo-

git, valtiotieteilijät, kauppatieteilijät ja johtamistutkijat. Mukana oli myös kasvatustieteilijöitä, psykologeja, lääkäreitä sekä akatemian ulkopuolella toimivia hallinnon ja johtamisen asiantuntijoita. Tämä ilmentää sitä, että hallintotiedettä ja hallinnon tutkimusta ei voida yksinkertaisella tavalla samaistaa. Moniparadigmaattisuus ilmentää hallintotieteen lisäksi hallintoon kohdistuvien tieteellisten ja teoreettisten lähtökohtien moninaisuutta. Lehdessä korostuu myös tieteenala-kohtaisuuden sijaan hallinnon konteksti. Tämän vuoksi aineisto ei kuvasta niinkään hallintotieteellistä vaan hallinnon tutkimuksessa ilmenevää argumentointia. Hallintotiede on kuitenkin ilmeisistä syistä lehden keskeisin tieteenala.

Lehden kirjoittajakunta oli laaja myös uravaiheiltaan. Aineistossa ilmeni laaja kirjo tutkijoiden uravaiheita väitöskirjatutkijoista professoreihin. Suurimman yksittäisen ryhmän muodostivat uransa keskivaiheessa olevat kirjoittajat (nimikkeinä esimerkiksi yliopistonlehtori, tutkimuspäällikkö ja erikoistutkija), mutta heidän osuutensa ei dominoi kirjoittajakuntaa. Professorit ovat jatkaneet julkaisuun kirjoittamista, vaikkakin lukumäärältään hieman pienempänä ryhmänä.

Tutkimuksen rajoitteet

Artikkelin tarkoituksena on ollut ymmärtää hallinnon tutkimuksessa vaikuttavia institutionaalisia ja retorisia käytäntöjä. Huomio kiinnittyy hallinnon tutkijoiden omaksumiin tieteenalan normeihin. Tutkimuksessa ei ole kyse yksittäisen lehden julkaisukäytäntöjen arvioinnista. Tuloksia tulkittaessa on kuitenkin samaan aikaan varotettava tekemästä liian rohkeita yleistyksiä. Lisätutkimusta tarvitaan muun muassa kattamaan muita kotimaisia julkaisukanavia sekä suomalaisten tutkijoiden artikkeleita kansainvälisissä lehdissä.

Tämän tutkimuksen kiinnostus kohdistui tutkimusaiheiden argumentointiin artikkeleiden johdantoluvuissa Swalesin CARS-mallin mukaisesti. Lisätutkimuksessa voisi tarkastella tarkemmin sitä, miten tutkimusaiheiden perustelut näkyvät artikkeleiden muissa osioissa. Joka tapauksessa artikkeleiden johdantoluvut ovat

keskeisin argumentoinnin alue, jossa tutkimusten tärkeyttä tulisi perustella lukijalle.

Yhtenä selittävänä tekijänä markkinaraon puutteelliselle argumentoinnille voivat toimia artikkeleiden sana- ja merkkimäärärajoitukset. Toisaalta johdantolukujen yhtenä keskeisenä tehtävänä on perustella tutkimuksen relevanssi ja markkinaraon merkitys tiedeyhteisölle. Toisena syynä voivat olla kasvavat vaikeudet löytää aidosti oma tutkimusaukko alituisesti kasvavien tiedejulkaisujen maailmassa. Kasvava julkaisujen määrä voi kuitenkin päinvastoin lisätä vaihtoehtoisia ja kilpailevia tulkintoja, mikä voi lisätä mahdollisuutta uusille markkinaraon muotoiluille.

Tulokset vahvistavat jossain määrin käsitystä suomalaisesta hallintotieteestä tieteenfilosofisesti suhteellisen suppeana alana (ks. Ahonen & Virtanen, 2011). Suppeus ilmeni erityisesti tieteenfilosofisen keskustelun rajallisuutena, normatiivisten mallien ja kriittisen dialogin vähäisyytenä. Hallintotieteen moniparadigmaattisuus mahdollistaisi esimerkiksi vahvempaa tieteenfilosofista debattia (Ricucci, 2010; Ongaro, 2019), mikä voisi edistää syvempää ymmärrystä tieteellisestä argumentaatiosta. Hallinnon tutkimus on ala, jota voidaan aidosti lähestyä hyvin erilaisista tieteenfilosofisista ja metodologisista lähtökohdista käsin. Sen piirissä on mahdollista argumentoida uusilla tavoilla, jotka ylittävät vakiintuneita rajoja. ■

Lähteet

- AAGAARD, K., MONGEON, P., RAMOS-VIELBA, I. & THOMAS, D. A. (2021). Getting to the bottom of research funding: acknowledging the complexity of funding dynamics. *PLoS ONE*, 16(5), e0251488. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0251488>
- AHONEN, P. & VIRTANEN, T. (2011). Hallinnontutkimuksen elämänmuotoja toteutuneine, toteutumattomine ja tulevine kielipeleineen. Teoksessa T. Virtanen, P. Ahonen, A. Syväjärvi, P. Vartiainen, J. Vartola & J. Vuori (toim.), *Suomalainen hallinnon tutkimus – mistä, mistä, minne* (s. 415–428). Tampere University Press. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-951-44-8694-4>
- Autioniemi, J. (2019). Tiedesota: hallintotieteen positivismikritiikki. *Tiedepolitiikka*, 44(1), 35–48.
- Autioniemi, J. (2025). *Tieteellinen argumentointi hallinto- ja yhteiskuntatieteessä*. Vaasan yliopiston raportteja. Vaasan yliopisto. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-395-193-8>
- BELCHER, D. D. (2009). How research space is created in a diverse research world. *Journal of Second Language Writing*, 18(4), 221–234. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2009.08.001>
- Cairney, P. (2022). The myth of ‘evidence-based policymaking’ in a decentred state. *Public Policy and Administration*, 37(1), 46–66. <https://doi.org/10.1177/0952076720905016>
- GOLDMAN, A. & McGRATH, M. (2015). *Epistemology: a contemporary introduction*. Oxford University Press.
- VAN ENK, A. & POWER, K. (2017). What is a research article? Genre variability and data selection in genre research. *Journal of English for Academic Purposes*, 29, 1–11. <https://doi.org/10.1016/j.jeap.2017.07.002>
- HEYARD, R. & HOTTENROTT, H. (2021). The value of research funding for knowledge creation and dissemination: a study of SNSF research grants. *Humanities and Social Sciences Communications*, 8(217). <https://doi.org/10.1057/s41599-021-00891-x>
- HUKKINEN, J. I. (2020). Kohti tiedostavampaa tiedepolitiikkaa. *Tieteessä tapahtuu*, 2020(5), 1–2.
- MÄNTYLÄ, N., AUTIONIEMI, J., KOSONEN, J., PARTINEN, H. & PERNA, H. K. (2022). Hallinnon tutkimuksen vapaus poliittisen ja hallinnollisen ohjauksen näkökulmasta. Teoksessa A. Jäntti, A.-A. Kork, K. Kurkela, U. Leponiemi, H. Paananen, L.-M. Sinervo, & S. Tuurnas (toim.), *Hallinnon tutkimuksen tulevaisuus* (s. 59–81). Vastapaino.
- MÄNTYLÄ, N., AUTIONIEMI, J., & KOSONEN, J. (2023). Academic freedom and the rule of law. *Scandinavian Studies in Law*, 69, 393–420. <https://doi.org/10.53292/32f-26f7c.6564840b>
- ONGARO, E. (2019). The teaching of philosophy in public administration programmes. *Teaching Public Administration*, 37(2), 135–146. <https://doi.org/10.1177/0144739419837310>
- OVERLAND, I. & SOVACOO, B. K. (2020). The misallocation of climate research funding. *Energy Research & Social Science*, 62, 101349. <https://doi.org/10.1016/j.erss.2019.101349>
- PETERS, B. G. & TORFING, J. (2025). Theoretical framing of public administration research. *International Journal of Public Administration*, 48(5–6), 306–320. <https://doi.org/10.1080/01900692.2024.2446901>
- PIERRE, J. & PETERS, G. P. (2020). *Governance, politics and the state*. Bloomsbury Publishing.
- RICCUCCI, N. M. (2010). *Public administration: traditions of inquiry and philosophies of knowledge*. Georgetown University Press.

- SALMINEN, A. (2011). Mitä on hallintotiede: tieteenalan identiteetin rakentaminen. Teoksessa T. Virtanen, P. Ahonen, A. Syväjärvi, P. Vartiainen, J. Vartola, & J. Vuori (toim.), *Suomalainen hallinnon tutkimus – mistä, mistä, minne* (s. 305–323). Tampere University Press. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-951-44-8694-4>
- SANTOS, J. M., HORTA, H. & LUNA, H. (2022). The relationship between academics' strategic research agendas and their preferences for basic research, applied research, or experimental development. *Scientometrics*, 127(7), 4191–4225. <https://doi.org/10.1007/s11192-022-04431-5>
- SATTARI, R., BAE, J., BERKES, E. & WEINBERG, B. A. (2022). The ripple effects of funding on researchers and output. *Science Advances*, 8(16), eabb7348. <https://doi.org/10.1126/sciadv.abb7348>
- SHEHZAD, W. (2008). Move two: establishing a niche. *Ibérica*, 15, 25–49.
- SWALES, J. M. (1990). *Genre analysis: English in academic and research settings*. Cambridge University Press.
- SWALES, J. M. & FEAK, C. (2004). *Academic writing for graduate students: essential tasks and skills* (2. p.). University of Michigan Press.
- SYMON, G. (2008). Developing the political perspective on technological change through rhetorical analysis. *Management Communication Quarterly*, 22(1), 74–98. <https://doi.org/10.1177/0893318908318514>
- SETRE, A. S. & VAN DE VEN, A. (2021). Generating theory by abduction. *Academy of Management Review*, 46(4), 684–701. <https://doi.org/10.5465/amr.2019.0233>
- THOMAS, D., NEDEVA, M., TIRADO, M. & JACOB, M. (2020). Changing research on research evaluation: a critical literature review to revisit the agenda. *Research Evaluation*, 29(3), 275–288. <https://doi.org/10.1093/reseval/rvaa008>
- V-DEM INSTITUTE. (2025). *Academic Freedom Index*. <https://academic-freedom-index.net/>
- VELLAMO, T., KOSONEN, J., SIEKKINEN, T. & PEKKOLA, E. (2022). Bureaucratic, professional and managerial power in university tenure track recruitment. Teoksessa E. Forsberg, L. Geschwind, S. Levander, & W. Wermke (toim.), *Peer review in an era of evaluation* (s. 371–402). Springer International Publishing.
- VÄLIVERRONEN, E. & EKHMOLM, K. (toim.). (2020). *Tieteen vapaus & tutkijan sananvapaus*. Vastapaino.
- WASH, I. (2020). Interpreting public policy dilemmas: discourse analytical insights. *Humanities and Social Sciences Communications*, 7(1), 1–12. <https://doi.org/10.1057/s41599-020-00621-9>
- YANG, P., SHOAIB, A., WEST, R. & COLAVIZZA, G. (2024). Open access improves the dissemination of science: insights from Wikipedia. *Scientometrics*, 129, 7083–7106. <https://doi.org/10.1007/s11192-024-05163-4>
- YASIN, B. & QAMARIAH, H. (2014). The application of Swales' model in writing a research article introduction. *Studies in English Language and Education*, 1(1), 29–41. <https://doi.org/10.24815/siele.v1i1.1118>
- YLIOJOKI, O.-H. (2020). Tiede markkinoilla. Teoksessa E. Väli-verrönen & K. Ekholm (toim.), *Tieteen vapaus & tutkijan sananvapaus* (s. 135–165). Vastapaino.